

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

פליליים

13 יולי 2017

עפ"ת 17-06-66463 גזית נ' מדינת ישראל

ת"ד 4784-05-16

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

ימימה גזית ת.ז. 004033320 – נוכחת
ע"י ב"כ עו"ד דינרי

המערערת

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם נוימן-וסרמן

המשיבה

פרוטוקול

ב"כ המערערת: חוזר על הטענות שבהודעת הערעור.

לשאלת בית המשפט אני משיב, כי יש את הגורם זר מתערב שבית משפט קמא אמר שקיים, וגם רואים בסרטון – אין ספק, אלה העובדות.

הטענה, למרות שלא נכתבה בכתב האישום, שבעצם המערערת לא לחצה על הברקס. אני לא מעוות את העובדות, ברור שהיא לחצה על הגז. נניח שהיא הייתה לוחצת על הברקס, השאלה עדיין אם היא הייתה פוגעת בו או לא פוגעת בו, אם התאונה הייתה בלתי-נמנעת או לא, ואמר הבוחן המשטרתי, הוא עדיין היה נפגע, אבל אנחנו לא יודעים באיזו עוצמה ומה היה הנזק.

אין מסקנות, הוא גם לא רצה להאשים אותה מלכתחילה והוא גם אמר את זה. על מנת להראות את האלטרנטיבה, לפחות התביעה צריכה להראות שהאלטרנטיבה הייתה מתקיימת, שאם היא הייתה לוחצת על הברקס היא הייתה מונעת את התאונה וזה לא הוכח. הבוחן לא ניסה לבחון את המהירות, אז אין פה כלום.

צריכה להיות פה אלטרנטיבה ומה שהועלה זה לחיצה על הברקס, ואם לא מצליחים להוכיח שלחיצה על הברקס הייתה מונעת תאונה, איך המערערת יכולה להיות אחראית? זו דעתי ויש גם פסיקה על זה. לחילופין, לעניין גזר הדין, בית משפט קמא לא לקח בחשבון את נסיבות המקרה הספציפי ואת עברה התעבורתי של המערערת, הוא גם לא לקח בחשבון שהמערערת גם נחבלה, היא עברה שני צנתורים, ואין מדקדקין עם אדם שנמצא במצב של דוחק, ואין ספק שהכל מצטבר.

אם בית המשפט חושב שהמערערת כן אחראית, אני חושב שגזר הדין קשה, לא ראוי וחורג בצורה קיצונית במקרה הספציפי הזה.

ב"כ המשיבה: מתנגדים לערעור. לשאלת בית המשפט אני משיבה, כי אני לא סבורה שהוא העיף אותה וגם בית משפט קמא סבר שהוא לא העיף אותה. אני מזכירה לבית המשפט שלדברי המערערת עצמה היא לא ציינה שהיא נפגעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

פליליים

עפ"ת 17-06-66463 גזית נ' מדינת ישראל

13 יולי 2017

1 לשאלת בית המשפט לגבי הבוחן אני משיבה, כי הוא לא אמר שזה היה בלתי-נמנע. אני מסכימה שלא
2 נבדקה המהירות. נסיעה בחניון במהירות של 30 קמ"ש היא אפילו מחמירה עם המערערת, זו מהירות
3 די גבוהה בחניון. ומה עם להסיט את ההגה? היא הייתה חייבת להאיץ לכיוון הולך הרגל?
4 בית משפט קמא מצא את העד מהימן, בכל הכבוד, בית משפט קמא שמע אותו והאמין לו. רואים
5 בסרט שהמערערת מאיצה ואני מבקשת להזכיר את הטענה לאוטומטיזם שפוי. היא האיצה לתוכו,
6 היא לא סובבה את ההגה ולא נכנסה לסחרור. אני מצטערת שאני אומרת את זה, אבל הנהגת ממכה
7 כזו מאבדת את עשתונותיה.

8 לשאלת בית המשפט אני משיבה, כי גם חברי לא טוען שהסרט לא במהירות הרגילה, אז אין מחלוקת
9 לעניין הזה. אני אומרת שהסרט הוא לא במהירות הרגילה, זה מוסכם, אבל כן אפשר לראות עליה
10 במהירות של הרכב בפגיעה.

11 לשאלת בית המשפט לעניין רשלנותה של המערערת אני משיבה, כי בית משפט קמא קבע שתי קביעות
12 לעניין הרשלנות שלה לפני המגע – שהיא לא נסעה בימין ושהיא לא הייתה מרוכזת כי לא ראתה אותו,
13 כי להתרשמות בית משפט קמא היא הייתה צריכה לראות אותו, מה גם שהדברים חייבים להיאמר -
14 בית משפט קמא לא האמין למערערת בגלל שינוי הגרסאות. פעם אחת היא אמרה שהיא לא סטתה
15 ופעם אחת היא אמרה שסטתה כדי לחמוק מרכב, אז היא ראתה או לא ראתה?

16 לשאלת בית המשפט לעניין העונש אני משיבה, כי אין מחלוקת שלמערערת אין עבר תעבורתי בכלל.
17 אני חושבת שנוכח החבלות שנגרמו העונש הוא סביר. בהשוואה לעונשו של הנהג המעורב הנוסף אני
18 כן סבורה שנוכח הרשלנות של המערערת אחרי התאונה הראשונה ביניהם כשהיא כמעט מהווה גורם
19 זר מתערב לגביו, לגבי האחריות שלו לפגיעה, ניתן להסכים עם פער ביניהם.

20 מכל מקום, בעיניי לב העניין הוא אחריותה של המערערת. אני סבורה שאין שום מקום לקבל את
21 הערעור על הכרעת הדין. בית משפט קמא קבע קביעות עובדתיות מבוססות, כמו גם קביעות נוספות.
22 הטענה של המערערת לגבי אוטומטיזם שפוי נדחתה וצריכה להידחות גם לפני בית משפט זה, אין
23 בידה שום ראיה תומכת לזה ובית משפט קמא לא האמין. גם לא ניתן לקבל, כמו שמבקש חברי
24 בהודעת הערעור, להקל עם אנשים בגילה של המערערת מבחינת התגובה הסבירה שניתן לקבל.
25
26

פסק דין

27
28 בתאריך 15.08.27, בערך בשעה 15:00 אחר הצהריים, נהגה המערערת את מכונית ההונדה שלה בחניון
29 "חצי חינם" בחולון.

30 מרח' המרכבה, הוא הרחוב המוביל את החניון, הגיע רכב מסוג טנדר הנהוג ע"י מר אליהו שפרלינג.
31 אותו נהג, למרות שזכות הקדימה הייתה של המערערת, שבאה מימין, נכנס לצומת בחוסר זהירות
32 ברור ואחרי שהמערערת עברה אותו, פגע עם חזיתו בחלק האחורי של רכב ההונדה בצד שמאל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

פליליים

עפ"ת 17-06-66463 גזית נ' מדינת ישראל

13 יולי 2017

1 אחרי אותה פגיעה רכבה של המערערת המשיך לנסוע ופגע מיד ובסמוך באדם אשר הטעין מרכולת
2 שקנה בסופר אל רכבו ופצעה אותו פציעה לא קלה.
3 בשל אותו אירוע הוגש כתב אישום, כאמור, כנגד המערערת, בעבירות על-פי סעיפים 46(א) לתקנות
4 התעבורה ו-62(2) עם 38(3) לפקודת התעבורה – דהיינו, נהיגה בקלות ראש ואי-שמירה על הימין בדרך
5 צרה.
6 כתב אישום זהה הוגש נגד הנהג האחר, אשר פגע במערערת.
7 למרבה ההפתעה, והנני בכוונה מתחיל מרכיב הענישה, אותו נהג, שהיה עד תביעה בפני בית משפט
8 קמא במשפטה של המערערת נידון לעונש פסילה בפועל של ארבעה חודשים ועונשים נלווים.
9 המערערת, בסופו של משפט בו הורשעה בדין, נידונה לשישה חודשי פסילה בפועל.
10 הנני פותח את פסק הדין הנוכחי בדברים הללו משום שהם צורמים, כפי שבית משפט קמא קבע בעצמו
11 בהכרעת הדין בעניינה של המערערת, לולא פגע מר שפרלינג במערערת לא הייתה מתרחשת כל תאונה
12 ואיש לא היה נפגע. כשמדובר במערערת ילידת 1943 שאין לה כל הרשעה קודמת לאחר שנות נהיגה
13 ארוכות, קרוב ל-50 שנה.
14 אבל הערעור שבפניי איננו בעיקרו על גזר הדין, אלא גם על הכרעת הדין.
15 לפני בית משפט קמא, לאחר שהמערערת כפרה באחריותה תוך שהיא טוענת שתי טענות עיקריות –
16 האחת, היעדר שליטה, דהיינו, שהיא פעלה לאחר שהיא נפגעה ע"י מר שפרלינג בהיעדר רצייה, וביחד
17 עם זה או לחילופין שאותו נהג שפגע ברכבה, גם אם התרשלה, רשלנותו הייתה רשלנות רבתית כזו
18 שהוא היווה גורם זר מתערב שניתק את הקשר הסיבתי בין רשלנותה לבין תוצאות התאונה.
19 לפני בית משפט קמא העיד הבוחן, אשר בדק את אירוע התאונה באיחור, לא ביום האירוע, בוחן אשר
20 בהמלצתו בתיק החקירה סבר שלגבי המערערת מדובר היה בתאונה בלתי-נמנעת שאין לה אחריות,
21 העיד הנהג האחר, מר שפרלינג, שבחקירתו הראשונית במשטרה בטרם ראה את סרט הצילום אשר
22 הוצג בפני בית משפט קמא וגם הערכאה הנוכחית ראתה אותו, שהוא כלל עצר בצומת ושהמערערת
23 היא זו אשר פגעה בו, והמערערת שהעידה להגנתה אלו היו עיקר הראיות.
24 אומר, שלב לבו של התיק הוא סרט האבטחה שנלקח מהסופר "חצי חינם" בחולון, שצילם ותיעד את
25 התאונה מראשיתה, דהיינו, הגעתה של המערערת ושל מר שפרלינג אל צומת הכניסה לחניון עד
26 הפגיעה בקרבן אשר, כאמור, עמד ליד מכוניתו, החקירה לא הצליחה לקבל את המשך נסיעתה של
27 המערערת, אשר גם פגעה ברכב פולקסוואגן נוסף אח"כ. חלק זה שחסר איננו חשוב להכרעות באשר
28 לאחריות הנהגים לתאונה.
29 מראיית הסרט אשר מתעד, כאמור, את כל התאונה, ולא באופן ברור, עולה שהמערערת לא התרשלה
30 כלל ונהגה בזהירות עד התאונה הראשונה, אינני מקבל את קביעותיו של בית משפט קמא שהמערערת
31 נהגה שלא בימין הדרך, אינני מקבל את קביעתו העובדתית של בית משפט קמא שהמערערת הייתה
32 צריכה לראות את מר שפרלינג, אשר פגע ברכבה, בוודאי לא שהוא פגע בה אחרי שכבר עברה את צומת
33 ופגע בה מאחורי רכבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

פליליים

עפ"ת 17-06-66463 גזית נ' מדינת ישראל

13 יולי 2017

1 האחריות לתאונה זו כולה של מר שפרלינג. לדעתי, רואים את הדבר באופן חד וברור בסרט.
2 משנפגע רכבה של המערערת מאחוריו בצד שמאל ע"י הטנדר הגדול, הוסט רכבה של המערערת מבלי
3 שהיא יכלה לשלוט בו בכלל (אין מדובר בשאלת רצייה אלא בשליטה ברכב) והותז ופגע בקרבן, כמו
4 שכדור ביליארד המכוון לכדור ביליארד אחר על השולחן פוגע בכדור, מסיט אותו ומעיף אותו, בוודאי
5 שהמערערת, כנהגת מן היישוב, לא יכלה לעשות מאומה, וגם אם עשתה, היא לחצה על הברקס, לחצה
6 על הגז – הדבר לא שינה דבר, בוודאי כך שהמשטרה בחקירתה התרשלה ולא הביאה לפני בית משפט
7 קמא את הסרט במהירות הנכונה, אלא את הסרט כפי שנלקח, כנראה במהירות גבוהה יותר, אך גם
8 דבר זה איננו ברור לחלוטין.
9 מי שפגע בפועל בקרבן היה מר שפרלינג ולא המערערת, אשר נזרקה עם רכבה עליו כשאין בה כל
10 אשמה. מאחר ומלכתחילה לא התרשלה המערערת, אזי שאלת הגורם הזר המתערב בכלל לא
11 רלוונטית. הגורם הזר המתערב עניינו במקום בו מתרשל אדם אחד ומתרשל אחר והגורם הזר
12 המתערב מוסיף לרשלנותו או מתערב בה. זאת אפשרות אחת.
13 אפשרות אחרת היא שהמערערת כן התרשלה ואניח לחובתה את הדבר, ואזי יש לבחון אם רשלנותו
14 או הרשלנות הרבתית של מר שפרלינג מנתקת את הקשר הסיבתי, אם לאו. לדעתי כן בנסיבות מקרה
15 זה.
16 נאמר למשל בע"פ 119/93, גיימסון לורנס נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(4), 1, "כדי שגורם זר מתערב
17 ינתק את הקשר הסיבתי – צריך שהגורם הזר יהיה אירוע שמחוץ לציפיות הסבירה...יש לבחון כל
18 מקרה לאור נסיבותיו המיוחדות ורק לאורן ניתן לקבוע אם הייתה חובה לחזות מראש את אשר
19 קרה...".
20 נכון, כל נהג צריך להיות ער גם לנפגעים בדרך, ציפיותו הסבירה של כל נהג, במקרים מסוימים אפילו
21 בור בכביש וגם אפשרות שתתרחש תאונה, אבל נהג מן היישוב לא יכול לצפות תאונה בנהיגה כה
22 רשלנית של אדם אשר נכנס לחניון לצומת (למרות שהבחון לא ידע שיש צומת ולמרות שהבחון משום
23 מה חשב שחוקי התנועה אינם חלים בחניון ואיש כראות עיניו יעשה שם).
24 ללא ספק, כך דעתי, גם אם התרשלה המערערת בכך שלא שמרה על הימין ואפילו התרשלה שלא
25 ראתה, למרות השיחים המסתירים, את מר שפרלינג, ולא צפתה מראש שבאופן מפליא הוא ימשיך
26 לנהוג למרות שהיא חוצה את הצומת ולא ייתן לה את הזכות כמי שבאה מימין, אזי התנהגותו של מר
27 שפרלינג מנתקת את הקשר הסיבתי.
28 אפשרות אחרת היא לבדוק את התאונה ולהתייחס לרשלנותה של המערערת כפי שקבע בית משפט
29 קמא מרגע הפגיעה של רכבה ע"י מר שפרלינג. התייחסתי לעיל בנקודה זו. הנני סובר, והמערערת
30 אמרה זאת באופנים שונים לפני בית משפט קמא ובחקירתה, ומשום מה בית משפט קמא ראה
31 בדברים גרסאות שונות, היא הופתעה, אפילו נאלצה לעבור טיפול בבית חולים כתוצאה מהתאונה
32 בשל אירוע כמעט לבבי, ולא יכלה לשלוט ברכב בגלל הרכב ולא בגלל נהיגתה. הרכב קיבל מכה חזקה
33 מאחוריו והוסט, והדברים ברורים מהסרט מנתיבו אל עבר הנפגע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

פליליים

עפ"ת 17-06-66463-06 גזית נ' מדינת ישראל

13 יולי 2017

- 1 הדברים נאמרים לאור הנראה בסרט ואינם מוחלטים, אבל בוודאי שכל מה שנאמר לעיל מטיל ספק
2 סביר ממשי שכך היה. כלומר, שהמערערת לא התרשלה, וגם אם התרשלה שאותה רשלנות נותקה
3 מהתנהגותו הרשלנית של מר שפרלינג.
4 בנסיבות אלה, הנני סבור שיש לזכות את המערערת ולו מחמת הספק הסביר באשמתה, וכך הנני עושה.

5
6
7
8

ניתן והודע היום, י"ט תמוז התשע"ז, 13/07/2017, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

9